

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 23sten OCTOBER 1841. N. 43.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings met leedwezen ontwaard hebbende, dat de Kinderziekte onder de bewoners van Zuid Amerika, en in het byzonder van de provintie Bogota, hevigIyk gewoed en vele slagtoffers ten grave gesleept heeft, acht zich, uit hoofde onzer handelsbetrekkingen met de bewoners van dit westelyk gedeelte der aarde, verpligt, de navolgende artikelen der publicatie van 7/8 Juny 1827 ter kennisse van de ingezetenen dezer plaats te brengen, met de bedoeling, van den voortgang dezer besmettelyke ziekte, zoo dezelve ook ons ongelukkiglyk, hetgeen God verhoede! mogte bezoeken, zoo veel mogelyk, te stremmen en te stuiten.

Curaçao den 2 October 1841.

De Prokureur des Konings voormeld,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

Art. 1. Dat alle hoofden van huigezinnen en de Meesters, die voor hunne slaven verantwoordelyk zullen zyn, terstond na dat de Kinderziekte zich werkelyk in hunne of hunner slaven woningen, of op hunne plantagien zal vertoond hebben, daarvan aan den Wyk- of Districtmeester, waaronder zy behooren zullen moeten kennis geven, met opgave van den naam of namen zoo der lyders als van de genen, dewelke tot de medicinale hulp zyn of zullen worden geroepen.

Art. 2. Dat de Wyk- en Districtmeesters aanteekening daarvan zullen houden en wekelyks een afschrift daarvan aan het Commissariaat van Policie zullen bezorgen.

Art. 3. Dat het, tot voorkoming van besmetting, ongeoorloofd zal zyn en derhalve als strengelyk verboden moet worden gehouden, het vervoeren of overbrengen van de genen, die door de Kinderziekte aangetast zyn, van het huis of de plaats alwaar zy zich reeds bevinden, naar eenig ander huis of plaats, alwaar zich geen lyder daaraan bevindt.

Art. 4. Dat er aan de huizen of woningen, zoo in het stads district als in de land districten alwaar de Kinderziekte zich vertoond heeft, het zy op de deur of andere algemeen zigtbare plaats het woord KINDERZIEKTE zal moeten worden gesteld, tot waarschouwing van het publiek, ten einde die huizen of woningen, byzonderlyk de plaats zelve, alwaar de zieken zyn, zoo veel mogelyk te vermyden en buiten gemeenschap daarmede te blyven.

DE ondergeteekende verzoekt al de genen, die iets te vorderen hebben van den boedel van wylen den Heer ALBERT BERCH of aan denzelven mogten verschuldigd zyn, hunne vorderingen in te leveren en betaling te komen doen uiterlyk op den laatsten dezer maand.

Curaçao den 15 October 1841.

C. L. VAN UYTRECHT qq.

TE KOOP

BY C. GORSIRA, Kalk, Zout en zeer goede oude dakpannen tegen civile pryzen.

Curaçao den 8 October 1841.

TE KOOP.

ENIGE jonge Stieren en Ossen, alsmede een vyf en twintigtal bastaard merinos rammen. Te bevragen ter Drukkery.

Curaçao den 15 October 1841.

De *Times* maakte onlangs de opmerking, dat onder de menigvuldige tegenstrydigheden, die men niet zelden tusschen de denkwyze en handelingen van gouvernementen en volken ontmoet, voorzeker het volgende eene byzondere aanwyzing verdient, dat, terwyl in Engeland het godsdienstig beginsel zoodanig in kracht toeneemt, dat de kracht of val van eenig ministerie nog meer geregeld wordt door deszelfs strekking in het godsdienstige, dan wel in het staatkundige, en dat alom zendelingen tot het bekeeren der heidenen worden afgezonden, men evenwel nog dezer dagen het Engelsche gouvernement zich ziet vernederen, om tegen deszelfs eigen beginselen in, er in te stemmen, dat in den Indostan nog jaarlyks, namens de Oost-Indische maatschappy, in groote plegtigheid, geschenken aan de aldaar geëerd wordende heidensche Godin worden geboden. Het volgende uittreksel van eenen brief uit Madras bevat een verhaal dezer plegtigheid:—

"Ik keer zoo aanstonds terug van het bywonen der jaarlyksche plegtigheid van het aanbieden der geschenken van de Oost-Indische maatschappy aan de God in *Teggata*, op het fort St. George.

"Het beeld, van een geel metaal (de inboorlingen zeggen van goud), was gehuld in een kleed van veelkleurige zyde, hetwelk byna geheel verborgen was onder kransen van bloemen, die onder de menigte verkocht worden om aan de Godin te worden aangeboden; dit beeld was gezeten op eene soort van troon, met eenen lagen rug, in den vorm van een paardenhoef, en voorts beschilderd en met klatergoud versierd. Twee uren lang verbleef het onder een, voor deze gelegenheid op het terras van het fort opgerigten tabernakel; daarna werd het overgebragt naar den toegang tot de Noorderpoort van het fort, om aldaar verder voor het bezoek gehuld te worden.

"Het gelukte my door de menigte der inboorlingen heen te dringen en de plegtigheid alzoo van naby gade te slaan. De geschenken van de maatschappy bestonden uit een sluijer van roode zyde, een *thalie*, of halssieraad, schynbaar van goud, aan eenen gelen band hangend, en voorts nog een andere sluijer van scharlaken roode wollen stof, evenals die, waarvan de soldatenrokken gemaakt zyn; deze geschenken werden ettelyke reizen, met kransen van bloemen, gebroken kokosnoten enz., rondom den troon des afgods gedragen.— Een bode, met een wit metalen plaatje op de borst, waarop te lezen stond: *Gaarder van Madras*, ging voor de processie uit, den weg met zynen rotting banend; op dezen volgde een geheele stoet mannen, met lange bazuinen, die zy naar de Godin gerigt hielden en op welke zy bliezen. Er waren vele boden, zoo als die van welken ik gewaagd heb, ter plaatse aanwezig, allen met de plaatjes met het opschrift; *Gaarder van Madras*, op de borst. Nadat de geschenken op eenen koperen schotel waren aangebragt, merkte ik op, dat een dier boden dezelve langen tyd met uitgestrekte armen boven zyn hoofd bleef houden, als om dezelve aan de godin en aan het volk te toonen. Een ander dier boden hield op gelyke wyze een schotel met gebroken kokosnoten, zoo als by offerhanden het gebruik is.

"Nu werd de godin met nog meer bloemkransen omhangen, en de inboorling, die de dienst als priester waarnam, omkleedde haar met den aangeboden zyden sluijer, na bevorens een der punten daarvan in een bakje met geel water gedoopt te hebben. Daarna omhing hy haar den hals met den *thalie*, die met deszelfs gele band hier, by het sluiten van huwelyken tusschen inboorlingen, steeds even verpligtend is als by ons de ring, en by deze plegtigheid ongetwyfeld ten zinnebeeld moest verstrekken van den naauwen vriendschapsband tusschen de maatschappy en den afgod. De man, die op de verhevenheid stond, nam alsnu een stuk gekneed geel poeder, lag dit op de hand der godin en overstrooide dezelve met een hoog rooden peper. Het geheele beeld werd un nog met een poeder uit een papier overstrooid en aan hetzelve werd een vat met brandenden wierook voorgehouden.— Toen dit gebeurde vernam men een algemeen gedruisch van goedkeuring onder het volk.

"Een der gaarders van Madras, die thans dienst deed als bode, nam den rooden wollen sluijer en sloeg denzelven om een der inboorlingen, wiens hoofd met bloemen omkransd was; deze beklom onmiddellyk den troon en plaatste zich naast de godin. Dit was het teeken om den troon, de straat langs, naar de poort van het fort, terug te brengen.

"Ik zag hoe vele inboorlingen het beeld, als baden zy het aan, met gevouwen handen stonden aan te staren, en hoe zelfs de moeders, den kindertjes, die zy droegen, de handjes ten zelfden einde te zamen vouwden, hen tevens op de Godin wyzende.

"Het zou niet onbelangryk zyn den oorsprong te kunnen opsporen van dit gebruik der Engelschen, om jaarlyks een geschenk aan de Godin *Teggata* aan te bieden. De inboorlingen zelven geven hieromtrent onderscheidene uiteenloopende verhalen, en onder anderen dit, dat tydens Madras door de Franschen belegerd werd, de Engelschen door *Teggata* zyn verlost geworden, doordien zy het zoute water, te hunnen gerieve, in versch water heeft doen veranderen; voor welk wonder haar thans de jaarlyksche hulde words gebragt."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 October 1841.

ALZOO de persoon van BENJAMIN SUARES zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin MARIA CAROLINA, bygenaamd CAROLINA, oud 24 jaren, dochter van MARIA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 October 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 30 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 25 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Marine en Kolonien, ten bedrage van *Tien duizend Gulden*, betaalbaar *zes maanden* nazigt, bestaande in stellen van *f* 1000; met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen, met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben, kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene billetten vervoegen op den bovengezegden datum, des morgens uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 22 October 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Juan H. Louffer.
Franci-co Nogeura.
Maria Hisoertha Sockborri.
Theresa Ohuuoep.
Joseph P. Brandao Senior.

Curaçao den 22 October 1841.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

Publieke Verkooping

TEGEN Dingsdag over acht dagen, zynde den 2 November, van eene party MEUBELEN, HUISCIERADEN en GLASWERK.

Curaçao den 22 October 1841.
A. D. MEZA.

HEDEN overleed, in den ouderdom van byna 13 maanden, FREDERIKA WILHELMINA, jongste kind van

J. F. NEUMAN wz.

Curaçao den 17 October 1841.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1841.

L. K. Donderdag den 7 te 4 u. 35 m. 's namiddags.
N. M. Donderdag den 14 te 11 u. 51 m. 's morgens.
E. K. Vrydag den 22 te 4 u. 26 m. 's morgens.
V. M. Zaturdag den 30 te 1 u. 21 m. 's nachts.

Ingezonden.

B ly den feesttoon aangeheven,
A chting make ons niet bedeesd;
R eden wordt ons ruim gegeven,
O p dit bly geboortefeest.
N een! geen schooner stof tot danken,
R iep ons nog dit jaar te zaâm;
F rissche toonen, blyde klanken
V oor het welzyn van zyn naam.
A ls ook niet door bloemendreven
N u deez jaarkring hem geleidt,
R aders bleef, door zorg omgeven
A an ons welzyn steeds gewyd.
D oe O God! zyn heilzon dagen,
E n dan zeker van uw' trouw,
R oept men zoo 't u kan behagen,
S paar hem lang voor CURAÇAO.

Curaçao 22 October 1841.
X. X.

Wy zyn vriendelyk begunstigd geworden met een paar Nieuw Yorksche Couranten van den 17 en 18 Sept. jl. Zy behelzen tydingen uit Londen tot den 31 Augustus des voormiddags te 10 ure.

Op den 19 Augustus waren de beide huizen van het britsche parlement vergaderd, echter zonder iets te verrigten. Op den 24 werden de zittingen van het parlement met eene aanspraak door eene Commissie van wege Hare Majesteit geopend, waarvan het volgende de zakelyke inhoud is:

H. M. ontvangt by voortduring de verzekering van vriendschap van de andere mogendheden.

Het strekt aan H. M. tot groot genoegen aan de Lords en Gentlemen ter kennis te brengen, dat het doel van het traktaat van 15 July 1840, tusschen H. M., de Keizers van Oostenryk en Rusland, den Koning van Pruissen en den Sultan bereikt is, en dat de verwydering van Frankryk deswege opgehouden heeft.

H. M. vertrouwt, dat de eendragt, welke er heerscht by de voornaamste mogendheden, ten aanzien van alle zaken betreffende de belangen van Europa, de zekerste waarborg zal zyn voor het behoud van den vrede.

Het strekt H. M. tot genoegen het Parlement te kunnen berigten, dat, tengevolge der ontruiming van Ghorian door de persische troepen, H. M. haren gezant aan het Hof van Persie bevolen heeft naar Teheran terug te keeren

Het doet H. M. leed, dat de onderhandelingen tusschen Hare gevolmagtigden in China en het chinesche gouvernement als nog niet gunstig ten einde geloopen zyn; maar H. M. vertrouwt, dat de keizer van China de regtvaardigheid der vorderingen van H. M.'s Plenipotentiaris zal inzien en dezelven zal inwilligen.

Het is aangenaam voor H. M. het parlement te berigten, dat het geschil tusschen Spanje en Portugal, wegens het ten uitvoer leggen van het traktaat van 1830, tusschen deze mogendheden, ter regeling der vaart op de Douro, in der minne is vereffend door tusschenkomst van H. M.

De door de wetgevende magt van Opper Canada gemaakte schulden, ten behoeve der publieke werken, is, zegt de commissie, een gewigtig hinderpaal voor verdere verbeteringen, welke noodwendig zyn voor het welzyn van de vereenigde provintien. H. M. heeft den Gouverneur Generaal den last gegeven om een verslag daarvan in te dienen aan den Raad en House of Assembly van Canada. De bescheiden daaromtrent zullen het parlement voorgelegd worden.

De buitengewone uitgaven, veroorzaakt door de gebeurtenissen van Canada, China en de Middellandsche Zee, en de noodzakelykheid om eene krygsmagt op de been te houden, geevenredigd aan de vereischte bescherming der uitgestrekte britsche bezittingen, hebben het noodzakelyk gemaakt om de inkomsten van de publieke schatkist te vermeerderen. H. M. hoopte, dat zulks zal geschieden op eene wyze, het minst bezwarend voor H. M.'s geliefde onderdanen, enz.

Al hetgeen in deze aanspraak bekend gemaakt wordt, hebben *the Lords and Gentlemen of the House of Commons* en het publiek in het algemeen reeds lang geweten—dus zy bevat niets nieuws.

In de zitting van *the House of Lords* van den 31 Augustus heeft Lord Melbourne bekend gemaakt, dat ten gevolge der stemming van het ander huis, op den 28, hy en zyne collegas zich genoopt vinden hun ontslag als ministers te nemen. H. M. had dadelyk haren toevlugt tot Sir Robert Peel genomen, die ook gewilliglyk op zich genomen heeft om een nieuw ministerie te vormen. Tot de laatste dagteekening toe was het nog niet bekend, wie de nieuwe ministers zullen zyn.

De meerderheid tegen het oude Whig ministerie, by de stemming voor het adres op de troons rede, was in het Hooger Huis 72, in het Lager Huis 91. Eenige leden waren afwezig.

Ingevolge het antwoord van Lord Palmerston op eene vraag van zeker lid, met name Roebuck, in de zitting van het Huis der Gemeente, van den 26 Augustus, zoude de zaak van Mac Leod spoedig en bevredigend ten einde loopen. De vrees voor eenen oorlog tusschen Engeland en de Vereenigde Staten van Amerika, ten aanzien van deze zaak, was geheel verdwenen.

Van China was er geen nieuws.

Te Smirna had de brand bykans de helfte der stad in de assche gelegd. Tusschen de 12,000 en 13,000 gebouwen zyn geheel vernield. Van de 13 turksche wyken of kerspelen zyn 11 in de assche gelegd. De joodsche wyk bestaat niet meer. Het verlies wordt gerekend op 200,000,000 piasters of 2,000,000 ponden sterling. Op den 6 Augustus was de stad weder op nieuw met eenen brand bedreigd.

De berigten uit Madrid waren tot den 23 Augustus. De Minister voor de buitenlandsche zaken van Spanje heeft op dien dag het voorstel ingetrokken om de eilanden Fernando Po en Anabon aan de Engelschen te verkoopen. Het gouvernement had ander middel gevonden om zekere schuld aan Engeland te betalen.

Ingevolge een berigt uit Madrid van den 24 Augustus, was Espartero ziek en zou de zittingen der Cortes niet in persoon sluiten.

Het opperhoofd der Candioten beklaagt zich in eenen brief, in eene Courant van Athene, dat de Engelschen, door langs de kust de tyding te verspreiden, dat de opstand gefaald is, hunne zaak bedorven hebben.

Mohamed Ebn Aun, groot Sherif van Mecca, had een gezant aan de Porte afgevaardigd om zyne onderwerping aantebieden, onder voorwaarden van in zyn gouvernement te worden bevestigd. De gezant is wel ontvangen geworden; doch de Divan schynt de beslissing der zaak aan Mehemed-Ali overtelaten.

Gisteren met de aankomst van een vaartuig van Santa Martha hebben wy het volgende uit eenen brief van Baranquilla van den 7 dezer vernomen:—

De Gouverneur van Santa Martha, de Generaal Mariño en de Heer Level de Goda waren naar Siénega vertrokken, waarschynelyk om zich uit de voeten te maken. De President had den Gen. der Federalisten, Fernandez, de nederlaag gegeven en gevangen gemaakt. Raffetti met

een en twintig bongos was door de flotilla van het gouvernement veroverd. Men veronderstelt, dat binnen drie weken tyds de zaak der Federalisten geheel tot niet zal uitloopen. Zy hebben als nog een klein eskader van vyf schoeners vóór Carthagena; doch de blokkade zoude opgeheven worden, daar de Engelschen dezelve niet eerbiedigden.

Generaal Carmona was te Santa Martha; zyne krygsmagt was verdeeld, gedeelte te Turbaco, eene plaats digt by Carthagena, en gedeeltelyk te Fundacion, eene plaats digt by Siénega.

De gouvernements troepen, onder President Herran en Generaal Coyasa, ruktten aan op Santa Martha.

Naar luid van Venezolaansche Couranten was Obando naar Pasto geweken, welke plaats door de troepen van den Ecuator ontruimd was; doch het blykt niet duidelyk of het de stad Pasto zelve of wel de provintie is, die hy is binnen getrokken.

Te Buenaventura, eene haven aan de Zuid Zee, werd eene scheepsmagt gereed gemaakt om Panama weer onder het gouvernement van Bogota te brengen.

De zee, welke thans den naam draagt van de Caraïbische zee of de Koraal zee, ontving van de togtgenoten van Columbus dien van *el mar de Colon* (de zee van Columbus). Onder dien naam komt dezelve nog voor op de alleroudste kaarten; doch ook dit bewys van erkentelykheid heeft zich niet kunnen staande houden. Deze naam werd weldra door den tegenwoordigen naam verdrongen. Even zoo min heeft het voormalige Terra Firma den naam van Columbia lang kunnen behouden. Deze naam verdween by de ontbinding van de republick van dien naam. Het lot heeft derhalven niet gewild, dat een werelddeel, een gedeelte van hetzelve, of wel een zee, die hetzelve bespoelt, den naam heeft mogen dragen van den doorluchtigen ontdekker der nieuwe wereld, of het westelyke halfrond dezer aarde.

De beste verklaring, die men tot nu toe gegeven heeft van den oorsprong van vulkanische werkingen, namelyk de thermomale wateren, de aardbevingen en vuurspugende bergen, is die om dezelve aan eene galvanische werking toe te schryven.

De galvanische kolom bestaat uit schyven van verschillende zelfstandigheid, die door onderlinge werking de elektrisiteit voortbrengen, door middel van de welke de warmte graad de ligchamen verhoogd wordt, het water in gaz wordt ontleed, en de aardsoorten in denzelven tot metalen en zuren ontbonden worden.

In landstreken, waar vulkanische verschynselen plaats hebben, moeten de dieper gelegene aardlagen, wederkerig op elkander werkende, de galvanische elektrisiteit voortbrengen, welke alsdan de daar aanwezig zynde depositos van brandbare stoffen doet smelten en in gaz doet overgaan.— Zulke depositos van brandbare stoffen zyn de mynen van elastische pek, welke men op de kust van Venezuela vindt, voornamelyk in de Golf van Paria, en welk zich zelfs onder het water uitstrekken. Hier zyn de vulkanische werkingen ook zeer merkbaar in de steen olie, (petroleum) die uit de diepte komt opwellen en eene groote uitgestrektheid der zee oppervlakte bedekt, en in de gezwafelde heete bronnen en andere thermale wateren, die zelfs van uit den bodem der zee komen opwellen en de warmte graad van het zeewater in eene oppervlakte van eene halve vierkante myl verhoogen.

Deze minerale wateren vindt men ook op de Santa Anna berg, welke wy by heldere lucht aan de zuid wester horizon kunnen zien.

Op sommige plaatsen ziet men uit bergen of uit spelonken vlammen voortkomen, welke brandende gaz is, die door kloven uit de diepte der aarde ontsnapt. Zoo dese gaz zich geen uitweg door kloven of spleten kan banen, dan ligt zy de bovenste aardlage op, tot dat hy scheure.

Zoodanige werkingen schynen er oudstyds te Aruba plaats gehad te hebben, volgens het gevoelen der mineralogisten. De opstygende gaz heeft aldaar in eenige plaatsen de biksteenlaag opgeligt en gekloofd, en de kwartsgangen, die door dezelve liepen, verbroken; de zuren, die opstegen langs de wanden dezer klovingen, dezelve verontaardende, sublimeerden tevens het goud, dat zich in aders aldaar zal bevonden hebben, en by de verkoeling en verdikking van de gaz zonderden zich de gesublimeerde gouddeelen af, zoodat het goud aldaar in een gedegen staat voorkomt. Op eene andere plaats hebben deze opstygende zuren, den biksteen klovende, het bruine yzer erts in dezelve in yzer oxide en yzer ydraat veranderd. De laatste stoffe, oker geel genaamd, heeft de oude Indianen gediend tot verfstoffen voor hun vaatwerk.

Om de aardbevingen te verklaren zyn de geologisten genoodzaakt aantenemen, dat er uitgestrekte spelonken of holen diep in de aarde bestaan; wanneer de gaz ontwikkeling plaats heeft, dan worden deze holtens met dezelve gevuld, en daar deze gaz zich geen uitweg kan banen, schokt zy de bovenste aardlage. Zulke gewelven moeten dan ook onder het gebergte der vaste kust bestaan, die onder de zee doorloopen. Deze streken zyn blootgesteld aan aardbevingen; de steden Cumana en Caracas hebben veel door dezelve geleden, en van tyd tot tyd wordt er ook alhier en naby gelegene eilanden een kleine schok gevoeld, zoo als niet lang geleden het geval was te Aruba.

De schryver van de natuur- en aardrykskundige Atlas van Venezuela ontwikkelt in dezelve een denkbeeld, dat reeds door Humboldt was geopperd, namelyk deze:

Oudtyds strekte het kustland van Venezuela zich verder uit in de Caraïbische zee dan thans het geval is, en er liepen op hetzelve nog twee ketens evenwydig aan de tegenwoordige keten van de kust van Caracas. Dit kustland ligt thans in de zee bedolven, en deszelfs overblyfsels toonen zich nog aan in de eilanden, die de kruinen van een gebergte uitmaken, welks voet thans diep onder de zee ligt. De eerste dezer twee evenwydig loopende ketens begon met Margaritha, Tortuga en andere kleine eilandjes, behoorden tot dezelve, en het liep voort tot aan Punta Tocacas, waar het met het gebergte van Coro zamen hing. Noordelyker bevinden zich in dezelfde lyn de Hermanos, Blanquilla, Orchila, Roques, Aves, Bonaire, Curaçao, Aruba, het schiereiland Paraguana en het gebergte van het schiereiland Guajira.

Dit eiland verhief zich dan als eene hooge bergvlakte boven het dal, dat zich tot aan de Serrania van Coro uitstrekte. Welligt hield het in het regensaisoen de dryvende wolken tegen en noodzaakte dezelve zich in regenstroomen optelossen, die langs hare zyden afvlietende het bergdal vruchtbaar maakten.

Hier woonde eens eene even talryke bevolking van Indianen als die, welke de vroegere Spanjaarden op de vaste kust van Coro zagen. In vrede en veiligheid be plantteden zy hunne akkers of hielden zicq bezig met de jagt en vischvangst. Eensklaps voelden zy den grond onder zich schudden; een donderend geluid, veroorzaakt door de ontploffing van gaz, kwam voort uit de diepte des afgronds; en de aarde begon onder hunne voeten wegtezinken.

Volgens het gevoelen der bovengemelde mineralogisten was dit eiland oorspronkelyk door rond-gebergte bedekt, dat is, de hoogten sloten kringvormig de komdalen in. De noordelyke rand van deze zinkende bergvlakte, den aanrollenden oceaan niet meer kunnende weerstaan, stortte de in, en de ingebrokene zee, de noordelyke randen der komdalen wegspoelende, vulde deze dalen en vormde zich vervolgens kanalen, waardoor zy zich in het weggezonken bergdal ten zuiden ontlastede. De komdalen, met water gevuld blyvende, werden nu binnen meeren; zulk een meer is dat van Santa Anna; de hoogten ten westen en ten oosten zyn nog de overblyfsels van het rond gebergte; en de afgebrokene helling onzer bergen ten noorden toont aan, dat de aandrang der zee van die zyde kwam.

In deze catastrophe zonken niet alleen het noordelyke kustland van Venezuela, maar ten oosten ging een stuks lands ten gronde, waar thans de Golf van Paria is, en ten westen eene streek, waar men thans het meer en de Golf van Maracaibo ziet. Het voorkomen der rotsen aan den zeeoever van eerstgemelde golf, doet zien, dat zy afgebrokkeld zyn by het wegzinken der andere helft. Ook de Santa Anna berg op Paraguana draagt alle kenteekenen van deze catastrophe.

Toen Columbus tegen het einde der vyftiende eeuw de Golf van Paria bezocht, spraken de Indianen van deze groote omkeering als van eene gebeurtenis, die zy by overlevering van hunne voorouders hadden.

Het is te hopen, dat alle ondermyning by deze werking verdwenen is; en dat dit eiland by eene nieuwe aardschudding nog niet eenige honderd voeten verder zal zinken, tot dat de kruinen onzer hoogste bergen, maar alleen als kleine eilandjes zigtbaar blyven.

De Heer Green, vermaard als luchtreiziger, heeft onlangs eene nachtelyke luchtreis boven Londen gedaan. Het weder was zeer kalm, en het voortdryven van den bol was bygevolg zeer gering. In de boven lucht zag hy naar beneden op de groote hoofdstad neder; de duizende gazvlammetjes, die de straten en winkels verlichteden, schenen hem toe zoo vele brillanten te zyn; toen hy zyne verbeelding vry spel gaf, scheen hem deze stad, wegens hare langwerpige gedaante, een zeker veelpotig dier, wiens rug door duizende juweeltjes versierd was; en daar hy, voortdryvende aan den bol zelve, geene beweging kon zien, zoo was het hem, als of dit veelpotig dier voortliep, door een vyand vervolgd wordende, die hetzelve om deszelfs schoonheid begeerde.

Het is eene algemeene opmerking, dat men, in het schuitje van den luchtbol zynde, geene de minste beweging aan denzelve kan bespeuren, terwyl het schynt, dat alle aardsche voorwerpen voort vlugtteden.

Later stak de luchtreiziger eenige brandbare stoffen aan, die een blaauwachtig licht verspreidden. De bol, die waarschynelyk verzilverd was, werd hierdoor sterk verlicht; en het kontrast van den blaauw verlichten bol met den donkeren hemel was boven alle verbeelding heerlyk. In den morgenstond daalde hy veilig weder.

Vervolg der aanteekeningen uit het Militaire leven van den Generaal MANUEL PIAR.

De werkeloosheid, waartoe de ongelukkige uitslag van dezen aanval Piar veroordeelde, en de tyding, welke men thans van Bolivar's aankomst te Barcelona ontving, deden de slecht bevredigde oneenigheden in het leger weder ontwaken en waren oorzaak, dat verscheidene ontevredenen Piar verlieten, om zich by Bolivar te gaan voegen.

Intusschen schiep Piar het gelukkige plan om de missies aan de Caroni, uit welke de bezetting en inwoners van Augostura overvloed van levensmiddelen kregen, te bezetten, ten einde dáár zyn geleden verlies te herstellen en uitterusten.

Hy liet dus de kolonels Teodoro Figueredo en Felipe Mauricio Martin met het grootste gedeelte der kavallerie vóór Angostura, en trok zelf met het overige gedeelte des legers op den 8 February naar de beroemde inrigtingen der Catalaansche Capucyners, welke hy op den negenden dag na zyn vertrek, niettegenstaande den hevigen tegenstand der Koningsgezinden, die zich achter batteryen aan de oevers der Caroni verschansd hadden, allen ingenomen en bezet had, terwyl de ontsnapte Ko-

ningsgezinden zich in de sterkten van Oud Guayana terug trokken.

Op den 17 trok Piar met zyne geheele magt de stad Upata binnen en nam onmiddelyk, ten einde alle mogelyke voordeelen van zyne overwinningen te trekken, twee maatregelen, die beiden even beslissend als van het grootste belang voor de zaak der onafhankelykheid waren.

De eerste bestond daarin, dat hy twee en twintig missionarissen, die hy, in de dorpen verspreid, had aangetroffen, allen in het klooster van Carnache vereenigde en hen aldus ter gelykertyd alle godsdienstige en gezagsinvloed ontnam, hetwelk ten gevolge had, dat de inboorlingen, die de zendelingen doodelyk haatteden, zich voor de zaak der onafhankelyken verklaarden, zich in groot aantal in zyne gelederen schaarden en hem de belangrykste diensten bewezen; de tweede was, dat hy aan den yverigen en aanzienlyken inwoner *José Felix Blanco* het beheer over de missiën, met den titel van Kommandant Generaal derzelven, opdroeg.

Deze bestonden uit 46 á 47 dorpen, welke Blanco in 5 districten verdeelde en ieder door eenen burgerlyken agent onder zyn opperbeheer deed besturen, waardoor het leger belangryker onderstand uit dezelven ontving, en hetwelk eenen beslissenden invloed op de onderwerping der geheele provintie Guayana uitoefende.

Spoedig hierop verscheen Piar met zyn leger weder vóór Angostura, en zond hy aan Bolivar verslag van al het voorgevallene.

Deze, de uitgestrekte nuttigheid en grootschheid van het plan van Piar en het belang der reeds door hem gemaakte veroveringen inziende, wilde zich zelven de eer daarvan toeeigenen, en daar Mariño, met welken hy intusschen weder verzoend was geweest, zich weder van hem gescheiden had, en door een te Cariaco belegd congres tot opperbevelhebber der Independenten benoemd was, dacht hy zyn oppergezag niet beter te kunnen bevestigen, dan door met de hem getrouwen naar Guayana te trekken, ten einde van daar, na Piar van zyne lauweren beroofd en de vruchten van diens arbeid te hebben ingeoogst, alle krygs- en staatkundige verrigtingen te regelen en te besturen.

Alvorens Bolivar echter dit zyn voornemen ten uitvoer bragt, had Piar nog eene groote en luisterryke overwinning behaald, en was de zaak der onafhankelyken in Guayana dientengevolge veel verbeterd.

Morillo, die zich, gelyk wy vroeger zagen, met het grootste gedeelte der spaansche troepen in Nieuw Grenada bevond en dáár weinig tegenstand gevonden had, werd niet zoodra van het in Venezuela gebeurde onderrigt, of hy begaf zich naar derwaarts op marsch, en na zich te San Fernando met La Torre, die hem vooruitgetrokken en reeds door Paez met zyne ginetes in de vlakten tusschen de Apure en Arauca geslagen was, vereenigd te hebben, vaardigde hy dezen af naar Guayana.

La Torre trok de Apure en Orinoco af en bereikte Angostura, en Piar spoedde zich naar de missien aan de Caroni terug.

De vyand, die te wel wist, dat Angostura van nergens elders levensmiddelen bekomen kon, was er spoedig op bedacht Piar van daar te verdryven, en daar eene kwaadaardige koorts binnen de vesting woedde, zoo besloot hy tot eenen uitval naar de hato *Ferranero* genaamd, ten zuiden van de stad gelegen, schynbaar met het doel om vee optevangen, doch werkelyk met het plan om de oplettendheid van Piar naar dat punt te leiden.

La Torre deed het dus voorkomen als of hy genoodzaakt was zich met zyn leger uit de vesting te verwyderen, ten einde daardoor Piar tot het overtrekken der Caroni met zyne kavallerie te verleiden.

Zyn plan was om hem als dan te gemoet te trekken, in de hoop dat: wanneer Piar tot naby Ferranero (ongeveer drie dagmarschen van de Caroni) gekomen, en zyne paarden afgemat zouden zyn, het hem gemakkelyk zou vallen gedurende den nacht de vlugt naar de stad te nemen, en daar gekomen zyne troepen op daartoe in gereedheid gebragte vaartuigen inteschepen, om dezelve door Neder Guayana in de missien over te brengen, zich overtuigd houdende, dat Piar als dan geen versche paarden ter zyner beschikking kon hebben om hem slag te leveren, en de gebruikte door het over en weder overtrekken der Caroni daartoe te afgemat zyn zouden.

Hy kon onmogelyk in Piar zoo veel doorzigt en voorzorg veronderstellen, als vereischt werden om het geheim van dit zyn zoo fyn doordacht als meesterlyk uitgevoerd plan te doorgronden en te doen mislukten, en echter had deze zoowel het geheele plan doorzien, als hy de noodige maatregelen wist te nemen om het ten nadeele van deszelfs beramer te doen uitvallen.

Naauwelyks had Piar tyding van den uitval der Koningsgezinden bekomen, of hy stelde zyne kavallerie in beweging, en terwyl deze de Caroni overtrok, deed hy Blanco by zich komen en deelde hem in het geheim mede, welk plan hy van de zyde van La Torre vermoedde, en hoe hy hetzelve dacht te verydelen; hem dientengevolge last gevende, zoo spoedig mogelyk 500 allerbeste paarden byeen te verzamelen en in gereedheid te hebben, ten einde daarop zyne ginetes na het weder overtrekken der Caroni te doen opzitten, en aldus La Torre, waar deze zich ook op het gebied der missien mogt vertoonen, te kunnen overvallen.

Het gebeurde gelyk Piar vermoed had; zoodra La Torre wist, dat de Independenten in zyne nabyheid waren, deed hy gedurende den nacht tusschen de beide legers groote vuren aanleggen, en in het vertrouwen de oplettendheid van Piar hierdoor te misleiden, trok hy met den meest mogelyken spoed naar Angostura terug, scheepte zyne troepen den volgenden dag in en bevond zich in korten tyd in Oud Guayana.

Piar, by het aanbreken van den dag het kamp der Koningsgezinden ledig vindende, hield zich ten volle overtuigd, dat het doel van La Torre geweest was zoo als hy vermoed had; waarom hy dan ook onmiddelyk en met den meesten spoed den terugmarsch naar de missien aannam. Toen hy de Caroni weder bereikt had en deze in de rigting van het dorp Caroni, overtrok, had Blanco reeds 700 paarden op den regten weg tusschen Upata en Altagracia in gereedheid, welke Piar onmiddelyk, door zyne ruiters deed bestygen, zoo dat hy thans slechts de aankomst van den vyand afwachtte, om hem onmiddelyk slag te leveren.

Op den 11 April des namiddags te 2 ure ontmoetten de Koningsgezinden en Patriotten elkander tusschen de dorpen San Miguel en San Felix; het leger der eersten bestond uit 1600 man infanterie en 200 man ruitery, dat der laatsten uit 500 man gewapend met geweren, even zoo veel met pylbogen, 800 met lanzen en ruim 400 man kavallerie.

La Torre schaarde zyne troepen in drie geslotene kolommen, welke hy op de flanken door zyne ligte troepen en kavallerie deed dekken; Piar daarentegen schaarde zyne infanterie en boogschutters in eene zoo lang mogelyke linie, en plaatste in eene tweede linie zyne met lanzen gewapende Indianen.

Na de geslotene massa van den vyand gadegeslagen te hebben, besloot Piar terug te trekken, ten einde zyne lyn van bataille in eene onmiddelyk aan het dorp San Felix grenzende vlakte te verplaatsen, alwaar zynen regtervleugel door een slykerig moeras gedekt werd; doch onder de uitvoering dezer manœuvre bedacht hy zich eensklaps en deed zyne troepen contra marcheeren, ten einde dezelven in de helling eens bergs, welke zich tot aan het dorp San Miguel uitstrekte, weder in bataille te doen komen.

In deze positie werd zyn linker vleugel door eene steile en ontoegankelyke rots gedekt, terwyl de bergketen zynen regter vleugel beschermde.

Bovendien bood zy hem nog twee andere even belangryke voordeelen aan, te weten: eerstens, dat hy zyne kavallerie zoo bedekt kon plaatsen, dat dezelve onverhoeds den vyand in den flank kon vallen; en tweedens, dat wanneer deze eene helling mogt beklimmen, hy zich aan het geheele vuur der patriotten moest blootstellen, zonder hun veel nadeel te kunnen toebrengen.

Het bezetten dezer post ging echter niet zoo gemakkelyk, dewyl La Torre van het oogenblik van besluiteloosheid, dat hy in zynen vyand meende waartenemen, gebruik maakte, en denzelven met den stormmarsch en geveld geweer vervolgde, in de hoop hem in te halen en zyne linie overhoop te werpen.

De onafhankelyken marscheerden ondertusschen uit den linkerflank om de aangeduide positie in te nemen, en bereikten dezelve, toen La Torre met de zynen hen tot op een pistoolschot genaderd was.

Nu liet Piar eensklaps halt maken, rangschikte zich in bataille en begon het vuur, dat, alhoewel van zeer korten duur, echter eene groote slagting in de digte kolommen der Spanjaarden aanrigtte.

De linie der Independenten drong daarop onmiddelyk, eene halve maan vormende, met gevelde wapenen op de Spanjaarden in, en de kavallerie viel hen in den linker flank, zoo dat La Torre zich zóó spoedig omsingeld zag, dat hy noch gebruik van zyn vuur maken, noch terug trekken kon.

Van nu af aan werd er byna geen schot meer gehoord en de stilte werd alleen door het gekletter der sabels, lanzen en bajonetten, en nu en dan door de stem van den eenen of anderen spaanschen officier, die de zynen aanmoedigde, afgebroken.

Weinige oogenblikken waren er verloopen, of het gevecht was in eene volkomene slagting der Koningsgezinden veranderd.

Een groot aantal hunner wierp zich onbezonnen van de rotsen, en die in hunnen val niet omkwamen, werden gevangen genomen.

Slechts zeventien personen ontkwamen, door de duisternis begunstigd en dewyl zy uitmuntende ruiters waren, met La Torre van het slagveld.

De Spanjaarden hadden 500 dooden en 200 gekwetsten, en onder het aantal krygsgevangen bevonden zich 75 hoofd en mindere officieren, waaronder den Gouverneur van Angostura Ceruti. Het verlies van Piar, alhoewel gevoelig door het sneuvelen van twee by uitstek dappere hoofdofficieren, was van weinig belang.

(*Het vervolg en slot hierna.*)

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.